

Închid ochii și...

Mariana Tasente

Închid ochii și...
războiul e în mijlocul odăii,
cu urzeala făcută din sfaturi,
ițele încurcate în destine
țesute manual, pocnind
vatalele cu puterea copilăriei,
căutând pedalele ce susțin
modelul urmarit de suveica
trăgând ușor de un vis în
culori urmărit la televizorul
alb-negru de lângă icoana
casei cu o candelă aprinsă
a speranță de mai bine.
În fața războiului e ușa
deschisă larg spre univers,
în spate e fereastra aceea
prin care nu încap soarele,
pătrunde doar o dâră din
lumina becului de pe stâlp
(cât să poți citi cărțile împrumutate)
și parfumul îmbătător al salcâmului,
în stânga, salteaua de cânepă
miroase a paie proaspete cu
vara îmbelșugată a altora în ele.
"Dacă ei au, o să avem și noi!"
Ce logică simplă, de copil
orfan cu suflet uriaș având
capul plecat a docilitate.
În dreapta, patul acoperit cu
o cuvertură în culorile apelor
mării din poveștile altora.
Țesătura e gata dar moliile
s-au înfruptat din ea devenind
fluturi de mătase destrămată.
Închid ochii și... Nimic!
Fluturii trăiesc atât de puțin!